

بڑیاں عشق دیاں عجب کہانیاں نیں۔ پٹھیاں گلاں تے پٹھیاں نیں
 بے پروا نالے بے نیاز ڈاھڈا لکھاں ایدے تے عاشق جوانیاں نیں
 سخی نت سویر ہے عشق والی۔ شاماں عشق دیاں نت سہانیاں نیں
 ابراہیم توں لے کر حسینؑ تیکر۔ دتیاں عاشقاں نیں قربانیاں نیں
 شکلاں اک تے چھھاں نالے جے وی اک۔ دکھو دکھریاں بولیاں بانیاں نیں
 سبھے یاردی چا کر ی نت کرن۔ کی پہنجا بناں، سندھی پٹھانیاں نیں
 جہڑیاں بچدیاں فتویاں قاضیاں توں۔ ڈردیاں عشق توں جیویں زنانیاں نیں
 جہڑیاں عشق دی سان تے چہڑیاں نیں۔ ویہڑے یاردے رناں بغانیاں نیں
 جہاں یاردے عشق دے پھٹ کھا دے۔ لفن پہار تھلے جوں کمائیاں نیں
 عشق اونہاں دے ہڈاں چوں نہ جاندا۔ مڑدیاں ہو کے نہ دادیاں نانیاں نیں
 دونوں جگ تے ایناں دارونق میلہ۔ سبھے عشق دیاں مہربانیاں نیں
 پھر داملا لے شرع دا ہتھ لومبا۔ اونوں عشق توں بدگمائیاں نیں
 جہاں عشق کیتے مر کے مٹی ہوئیاں۔ کیتیاں کسے نہ نافرمانیاں نیں
 پہلوں عشق مجاز ہووے فیر حقیقی۔ رمزاں عشق دیاں اسماں پچھانیاں نیں
 جہاں یار لبھا لھارل رل کے۔ ٹیاں جنگلاں اتے بیلیاں دیاں چھانیاں نیں
 جہاں عشق کیتا کسیاں کر بل اندر۔ ہمتاں اوہناں نیں ای ازمانیاں نیں
 آئیاں نشانیاں قیامت دے آون دیاں۔ ملا، قاضی تے حاکم سوانیاں نیں